

**Johann Sebastian Bach - Ein Musikalisches
Opfer 'revisited'**

Het Collectief

FUGA LIBERA FUG601

Recomposition, revisited, wat is dat toch allemaal? Als we dan nog altijd aan het arrangeren zijn, met excuus voor de ouderwetse term, doe er Johann Sebastian Bachs *Musikalisches Opfer* van Het Collectief dan ook nog maar bij. Als er één werk is waarmee je aan de slag kan en mag, is het dit wel. Vader Bach schreef het en bood het aan als een cadeau aan de werkgever van zijn zoon Carl Philipp Emanuel. Dat was niemand minder dan Frederik de Grote. De koning had een uitmuntende troep muzikanten aan zijn hof weten te verzamelen en kwatongen beweren dat de oude Bach daar ook maar wat graag deel van had uitgemaakt. De compositie van het 'Opfer' zou niet minder dan een open sollicitatie zijn geweest vanwege Bach senior. Die had op dat ogenblik immers schoon genoeg van die vervelende klieren in Leipzig, en hij was wellicht met plezier aan de slag gegaan in Berlijn. Maar het pakte anders uit.

Bach laat de instrumentatie van het koninklijke werk grotendeels open liggen, zodat Het Collectief in eer en geweten rustig zijn gang kon gaan. Dat deden ze ook, en ze gingen er knap ver in. Ze deinsden er niet voor terug om aan hun gewone moderne instrumentarium bijvoorbeeld een Fender Rhodes toe te voegen. Ook maakten ze van de muziek van Bach gebruik – alleen de vierdelige sonate behandelen ze behoorlijk traditioneel op een klavecimbelbreak en een kletterende basklarinetcontinuo na – om er technieken uit de muziekgeschiedenis van de 19e, de 20e en de 21e eeuw op toe te passen. Dat gaat van een wellustig vibrerende viool en een glisserende zigeunerklarinet in een Tzigane-canon tot een hommage aan rockster Jimi Hendrix. Bach als componist van Purple Haze! Ik denk dat de meester met een grimlach instemmend gemompeld zou hebben en Het Collectief zou hebben mee gevraagd op een zondagnamiddag in Café Zimmermann.

CD van de week 20 – 24 maart